

Wonder Boy

Lightningbolt Bei

deel 1

Auteur Zhang Zhilu

Geïllustreerd door Dirk Steinhöfel

LM
LEONON
KINDERBOEKEN

The background of the cover is a teal color with a faint, circular, metallic-looking structure at the top. A young boy in a superhero costume is running towards the viewer. He is wearing a white tank top, a teal jacket with a cape, and teal pants. He has a determined expression. Several white lightning bolts are scattered across the scene, some striking the ground and others appearing to emanate from the boy's chest. The overall mood is energetic and heroic.

Wonder Boy Lightningbolt Bei

deel 1

Auteur Zhang Zhilu
Geïllustreerd door Dirk Steinhöfel

LEONON
KINDERBOEKEN

Wonder Boy – Lightningbolt Bei - deel 1 – UFO's

Text Copyright © Zhang Zhilu

Illustration Copyright © Dirk Steinhöfel

First published in China by

China Children's Press & Publication Group Co., Ltd.

All Rights Reserved

© 2016 中国少年儿童新闻出版总社有限公司 /

China Children's Press & Publication Group Co., Ltd.

© 2022 Leonon Media Publishers

Nederlandse vertaling: Anne Marie Westra-Nijhuis

ISBN 978-94-92618-559

NUR 200

www.leononkinderboeken.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, scannen, digitalisering of welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, scanning or digitalization or any other means without written permission from the Publisher.

Inhoudsopgave

7	Proloog
17	H1 Medisch ongeluk
26	H2 Onverwacht bezoek
38	H3 Wonderlijke baby
52	H4 Ik haat het om elektrisch geladen te zijn
64	H5 Vriend in nood
72	H6 De magische bel
90	H7 Nutteloos zoeken
102	H8 De hond waar muziek in zit
117	H9 Avonturen in de nacht
130	H10 Het geheim ontdekt
140	H11 Blik op de toekomst

150	H12 "Houd de dief" roept de dief
160	H13 De ontsnapping
175	H14 De buitenaardse vreemdeling
188	Nawoord

Proloog

Naast een plek waar liefde de dood overwint, is dit ook de plek waar sterren en de meest talentvolle mensen worden geboren. Volgens de ranglijst van het ziekenhuis zijn er de afgelopen eeuw talloze baby's geboren die zich hebben ontwikkeld als hoogleraren, wetenschappers, staatslieden, atleten, zangers, enzovoort. Degenen die zijn geboren in het Eerste Ziekenhuis van Xianzhou krijgen prominente posities. Net zoals mensen met trots zeggen: "ik ben afgestudeerd aan de Universiteit van Tsinghua, MIT in de Verenigde Staten of de Universiteit van Cambridge in het Verenigd Koninkrijk," scheppen de burgers hier graag op: "Ik ben geboren in het Eerste Ziekenhuis" of "Mijn kind is in het Eerste Ziekenhuis geboren." Voor de inwoners van Xianzhou is het Eerste Ziekenhuis hun trots en glorie, hun hoop en licht! Precies om middernacht op 20 oktober werd Xianzhou getroffen door een storm. De harde wind blies dikke witte hagelstenen. Vele tientallen jaren oude bomen werden ontworteld en bleven treurig liggen op het midden van de weg. Van verschillende gebouwen langs de weg werden ramen vernield.

Toen het overweldigende geluid van de storm was verdwenen, werd het doodstil op de weg, je hoorde alleen nog de harde regen die op de geasfalteerde weg kletterde. Vanaf de weg steeg een witte mist langzaam op. Zonder een krimp te geven trotseerde het Eerste Ziekenhuis de storm. In de helderheid van de bliksem lichtte het gebouw zilverwit op en weerspiegelde het een metaalachtige glans. De wijnstokken en bomen rondom het ziekenhuis

werden dieper groen, sprankelend en glinsterden als smaragden. Aan het einde van een lege gang op de derde verdieping van het hoofdgebouw zat een man van middelbare leeftijd ineengedoken op een bank. Hij was doodmoe, eigenlijk uitgeput. Hij merkte niet eens dat zijn overjas op de grond was gevallen.

Zijn naam was Liu Chang en hij werkte als servicemonteur bij een elektronisch bedrijf. Hoewel hij dit jaar veertig was geworden, was er nog steeds geen kind op de wereld om hem 'papa' te noemen. Hij had al langere tijd niet goed geslapen omdat zijn vrouw voortdurend weeën had. Een week geleden had hij zijn vrouw naar het ziekenhuis gebracht. Hij had echter nog steeds niet het eerste kreetje gehoord van het nieuwe leven waar hij dag en nacht zo naar uitkeek. Het feit is dat zijn kind niet in dit ziekenhuis geboren kon worden vanwege zijn achtergrond, sociale status en woonomgeving. Het was een geluk dat zijn moeder al tientallen jaren als verpleegster op de chirurgische afdeling van dit ziekenhuis werkte. Dat gaf hem de unieke kans om zijn zwangere vrouw hierheen te brengen.

Hij voelde dat de hand die hem schudde tenger aanvoelde. Chang opende zijn ogen. Het eerste dat hij zag was het licht dat weerspiegeld werd door een wit uniform. Hij keek nerveus op en zag een jonge verpleegster voor zich staan met een formulier in haar handen. Chang stond meteen op, staarde naar de verpleegster en vroeg: "Is de baby geboren?"

De verpleegster schudde haar hoofd: "Nog niet. Verkeerde positie. De arts heeft besloten een keizersnede uit te voeren. Wilt u dit toestemmingsformulier alstublieft ondertekenen?" "Is ... is het riskant?" Trillend pakte Chang het formulier aan. Hij keek smekend in de ogen van de verpleegster. Maar ze antwoordde

niet. Chang dacht eraan hoe zwak en bang zijn vrouw moest zijn, legde het formulier op zijn benen, vulde zijn naam in en ondertekende het met trillende handen. Het zweet parelde op zijn voorhoofd. Hij was klein en mager. Zijn ogen zagen er altijd droevig uit. Als hij blij was kon hij niet stoppen met knippen. Meerdere dagen slaapverlies deden zijn ogen groter lijken, maar ook dof. Plots werd een brancard van het andere eind van de gang naar binnen geduwd en Chang haastte zich naar voren. Toen hij het bleke en uitgeputte gezicht van zijn vrouw zag, voelde hij zich angstig. Hij boog zich voorover en zei tegen haar: "Shuying! Shuying! Hou vol! Het duurt niet lang meer!" Shuying had moeite om haar ogen te openen. Toen ze haar man zag, bewogen haar lippen iets en toonde ze hem een tedere glimlach. Hulpeloos volgde Chang zijn vrouw, maar plotseling werd hij tegengehouden door een verpleegster. Hij keek op en zag het rode lichtje van de operatiekamer. Hij mocht niet verder. Zwijgend ging hij op een bank zitten. Zijn handen begonnen te trillen. Zijn gezicht was bezweet en hij zag er ongemakkelijk uit. Met zijn trillende handen stak hij een sigaret op en proefde de bittere smaak in zijn keel. Grijs rook vulde de gang. Zijn handen beefden en trilden nog steeds. Hij legde ze op zijn benen om ze stil te krijgen. Maar dat lukte niet! Zijn handen bleven maar trillen.

Op dat moment voelde hij een hand op zijn handen. Verrast draaide Chang zich om. Het was een vreemdeling. Hij herkende de man die naast hem ging zitten niet. De man leek even oud als Chang te zijn, misschien een beetje jonger. Hij had een levendig gezicht en havikachtige ogen vol wijsheid en energie. Hij keek naar Chang en hij had een charmante glimlach, een beetje mysterieus. Plots leek het alsof een zwakke elektrische stroom door het lichaam van Chang stroomde. Hij voelde golven van warmte, troost en opwinding. Zijn handen stopten met beven en zijn

gezicht veranderde van ongemakkelijk naar kalm en bedaard. Hij vergat zelfs dat hij nog steeds niet wist waar de vreemdeling vandaan kwam en hoe hij hier was gekomen zonder dat Chang het had gemerkt.

“Krijgt uw vrouw ook een baby?” vroeg Chang. De vreemdeling knikte maar gaf geen antwoord. Chang ging enthousiast verder: “Geen wonder dat oude mensen zeggen dat het krijgen van een kind levensgevaarlijk is. De vreemdeling zei nog steeds niets, bewoog alleen zijn lip een beetje en haalde toen voorzichtig zijn handen van die van Chang af. Tegelijkertijd was het in de operatiekamer stil en sereen. De kamer was saai: sneeuwwitte muren, witte lakens en melkwitte medische instrumenten. Alles in deze kamer leek een saaie witte glans uit te stralen. Alle preoperatieve zorg werd rustig uitgevoerd. De artsen hadden met gestrekte armen hun handen zorgvuldig gedesinfecteerd en de lichtblauwe chirurgische jassen aangetrokken. De instrumenten werden netjes naast de operatietafel gelegd, fel schitterend onder de gloed van een krachtige lamp. Een gedrongen dokter liep naar de operatietafel, keek omhoog naar de elektronische kwartsklok op de muur en zei: “Wij beginnen!” waarmee hij de serene stilte doorbrak.

Het enige geluid wat te horen was in de operatiekamer was het fijne geluid van scalpels en de klik van een schaar die op een metalen blad werden gelegd. De dokter riep van tijd tot tijd korte bevelen. De wijzers van de kwartsklok op de muur sprongen op twaalf uur. Tegelijkertijd sprongen de wijzers van de muurklok in de gang ook op twaalf uur. Plotseling ging de krachtige lamp uit en werd het duister in de operatiekamer.

Alle lampen in de gang gingen uit. Het hele ziekenhuis was gehuld in duisternis. Chang sprong op van zijn stoel, klaar om de

Nawoord

Onder de blauwe hemel liep een jongen vrolijk op het groene gazon. Hij juichte: "Ik ben niet elektrisch geladen! Ik ben niet elektrisch geladen!" Hij pakte de grote handen vast van een opa die Tai Chi beoefende en zei: "Hallo opa!" Hij pakte de kleine handen vast van een baby in een kinderwagen en zei: "Hallo, kleine man!" Hij rende weg van de plaats waar de zon opkwam. Hij wilde mensen uit de hele wereld de hand schudden. Hij wilde de hele wereld omarmen! Zijn leraren en klasgenoten zaten allemaal in het park op hem te wachten. Ze hadden een feestje georganiseerd om Bei's terugkomst te vieren. Toen Bei het park in rende, gaf hij elke klasgenoot een hand en omarmde hen. Een statige man stond op van een bankje. Hij zag Bei's uitzinnige vreugde en glimlachte oprecht. Toen draaide hij zich om, liep het park uit en verdween in de menigte.

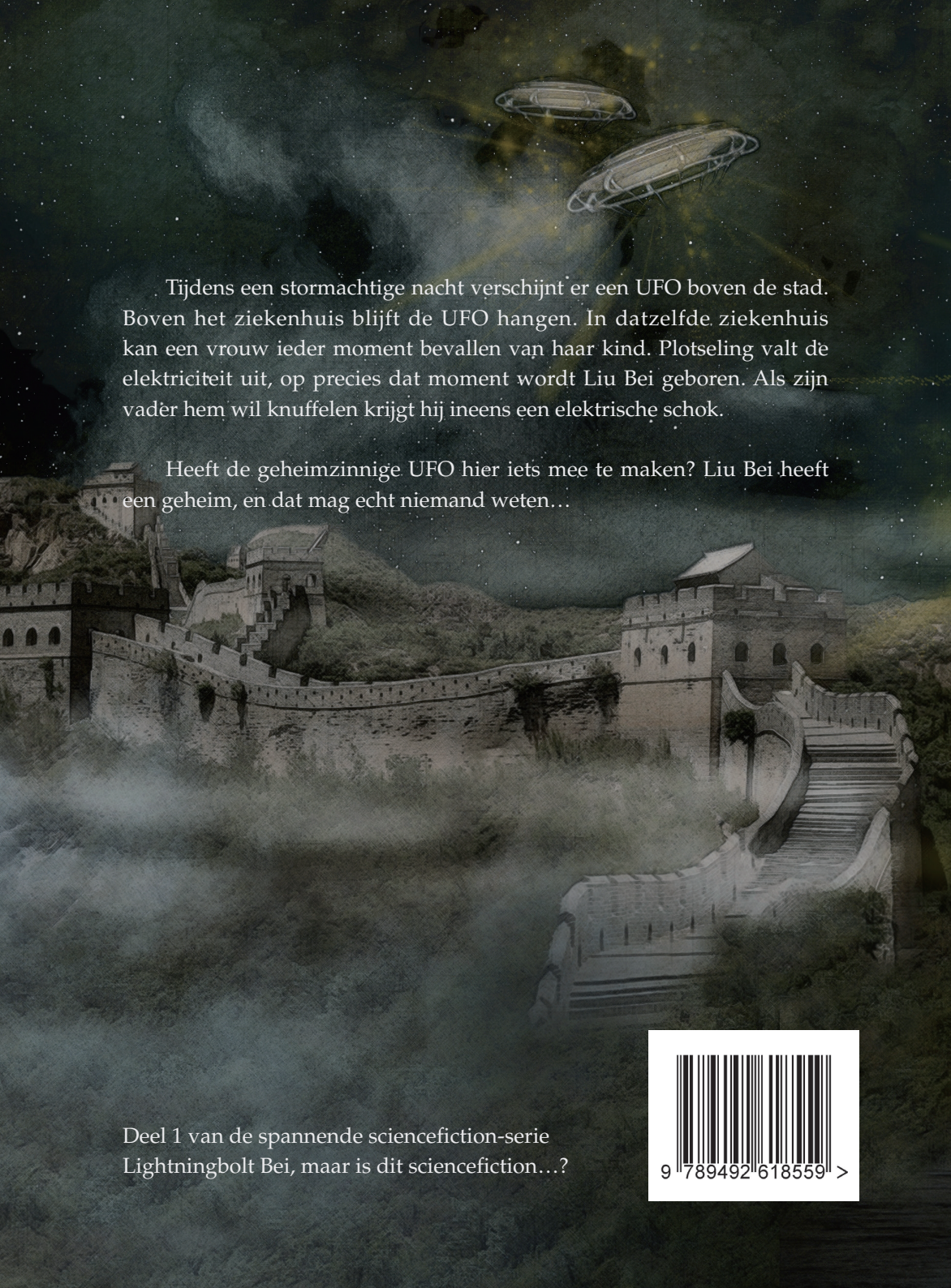

Zhang Zhilu is een beroemde Chinese kinderliteratuurschrijver. Hij won vele prijzen in Azië en werd genomineerd voor de Hans Christian Andersen Award. Zijn belangrijkste werk omvat onder meer “Wonder Boy – Lightningbolt Bei”, “The Third Corps”, “Illegal Wisdom”, “For Whom the Cicada Sings” en “Eternal Chorus”. Deel 1 uit de serie “Lightningbolt Bei” is het eerste boek van Zhang Zhilu dat in het Nederlands werd vertaald.

“Tijdens een stormachtige nacht verschijnt er een UFO boven de stad. Boven het ziekenhuis blijft de UFO hangen. In datzelfde ziekenhuis kan een vrouw ieder moment bevallen van haar kind. Plotseling valt de elektriciteit uit, op precies dat moment wordt Bei geboren. Als zijn vader hem wil knuffelen krijgt hij ineens een elektrische schok. Heeft de geheimzinnige UFO hier iets mee te maken? Bei heeft een geheim, en dat mag echt niemand op de basisschool weten...”

Dirk Steinhöfel, geboren in 1964, afgestudeerd aan de Johann Fischer Universiteit in Duitsland. Na aanvankelijk gewerkt te hebben met mensen met schizofrenie begon hij in 2003 met schrijven en illustreren van kinderboeken. Sindsdien werkt hij als freelance auteur, ontwerper en illustrator voor verschillende internationale uitgeverijen. Dirk heeft verschillende prijzen gewonnen voor zijn illustraties. Hij woont in de buurt van Marburg, Duitsland.

Tijdens een stormachtige nacht verschijnt er een UFO boven de stad. Boven het ziekenhuis blijft de UFO hangen. In datzelfde ziekenhuis kan een vrouw ieder moment bevallen van haar kind. Plotseling valt de elektriciteit uit, op precies dat moment wordt Liu Bei geboren. Als zijn vader hem wil knuffelen krijgt hij ineens een elektrische schok.

Heeft de geheimzinnige UFO hier iets mee te maken? Liu Bei heeft een geheim, en dat mag echt niemand weten...

Deel 1 van de spannende sciencefiction-serie
Lightningbolt Bei, maar is dit sciencefiction...?

9 789492 618559 >